

Когато изборътъ на момче-то или на момиче-то се вижда на родители-тъ не приличенъ и не сходенъ съ положение-то имъ, тогасъ тъ тръбва да употребятъ опитностъ-та и свѣдѣнія-та си, да упражнятъ всички-тъ срѣдства, що имъ диктува нѣжностъ-та и разсѫдъкъ-тъ за да освѣтлїжъ млади тъ и да ги принудятъ да се отрекутъ отъ тая женидба, която отъ послѣ ще оплакватъ. Тъ сѫ длѣжни спокойно и прильжно да имъ разправятъ, че актъ-тъ на сѫружество-то изиска за въ бѫдѫщемъ по продължителни чувствования, отъ колкото любовь; че прѣди любовь-та, или заедно съ нея, тръбва да върви уважение-то и свята-та дружба. И най-послѣ, слѣдъ като употребятъ всички-тъ срѣдства и старания-та имъ се укажатъ безплодни, тогасъ може да прибѣгнатъ къмъ сила-та на авторитетъ-тъ си. Нѣ въ какъвъ-то и да е случай, този авторитетъ не тръбва да заема първо място.

Дѣца-та не сѫ стока или товаръ, щото да могатъ да ги женятъ за този или за онзи, само зависоко име (титулъ). Млади-тъ человѣци, които сѫ достигнали зрѣла възрастъ, сѫ поканени отъ природа-та да станатъ началници на едно семейство; законъ-тъ като ги признава за граждани, билъ принуденъ да ги покровителствува противъ насилия-та и злоупотрѣбления-ти на родителска-та властъ, и имъ дозволява да се женятъ противъ родителска-та воля.

Ако нравственни-тъ качества на едно лице замѣняватъ недостатъкъ-тъ на материално-то му положение, това не може да бѫде достатъченъ мотивъ, който да прѣчи на оженваніе-то на двѣ любящи се и близко по положение-то си лица. Богати-тъ родители, които отказватъ да даджатъ дѣщеря си на бѣдний, нѣ въ сѫщностъ достойний человѣкъ, за да я даджатъ на другъ, който има повече злато, злоупотрѣбяватъ авторитетъ-тъ си; обикновенно, това злоупотрѣбление води слѣдъ себе си непоправими нещастия, защото любовно-то чувство и уважение-то, което е имала